

царь надъ всички-тѣ държавы, и него той желаше да го истреби отъ свѣта за да нѣма причинѣ да ся страхува отъ него. Доведохъ му двама внуци отъ *Иуда*, брата Господень, нѣ кога-то тѣ му показвахъ слинове-тѣ на рѣцѣ-тѣ си, и съ това му свидѣтелствувахъ че ся хранять отъ работѣ-тѣ на рѣцѣ-тѣ си, и че Христово-то царство глѣдате като небесно, въ свършекъ-тѣ на врѣмето, той ги пустихъ съ прѣзрѣніе като бѣдни хора отъ кои-то нѣма причинѣ да ся страхува. Гоненіе-то върху християне-тѣ въ кое-то мнозина изгубихъ живота си, скоро слѣдъ това ся прикрити и Домиціанъ быде умъртвенъ.

Въ Ефесъ Іоанць написа Евангеліе-то и посланія-та си въ кои-то указува на лъжливы учители, кои-то въ онова врѣме ся стараяхъ да внесхъ лъжливы-тѣ си ученія въ църквѣ-тѣ. Твърдѣ хубаво е сказаніе-то за единъ младежъ кого-то Іоаннь въ единъ църквѣ прѣдаде Епископу да го при-

готви за кръщаваніе, нѣ младежъ-тѣ быде искушенъ, отстѣпи и станхъ главатаръ на единъ разбойническѣ четѣ. Щомъ ся научи Іоаннь за това, той самъ си отиде да го търси и да го възвърне въ покаяніе и вѣрж. Іоаннь умрѣ (100 год.)